

EL BATEC DE LES VOCALIES

El problema dels senglars

Eduardo Saiz Alonso
Vocalia de Medi Ambient

La presència de senglars al medi urbà de Sarrià ja és habitual, envaint els carrers cada vegada més confiats i creant situacions de risc que preocupen la ciutadania.

El curiós és que el porc senglar era un animal escàs fa només unes dècades (el 1960 es calculava que la seva població a Catalunya no arribava als 1.000 individus), però als anys vuitanta ja era notori l'augment d'aquests ungulats, causant destrosses als cultius i accidents a les carreteres. Quina va ser la causa d'aquest canvi tan cridaner?

Tot va començar fa uns 40 anys, quan les associacions de caçadors van iniciar una campanya de repoblació mitjançant l'encreuament en captivitat de porcs senglars salvatges amb truges domèstiques (es tracta de dues varietats de la mateixa espècie, *Sus scrofa*) els descendents de les quals eren després alliberats als boscos i fins i tot alimentats amb aportacions suplementàries, per finalment gaudir donant-los caça. El 1983 el naturalista J. Sañé va cridar l'atenció sobre aquesta manipulació i les seves conseqüències al diari El 9 Nou, i a aquest denunciant el van seguir molts altres. Des del 1980 estaven transferides a l'administració autonòmica les competències en matèria de caça, però el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) no va intervenir fins molt més tard i només per autoritzar unes batudes justificades per les nefastes conseqüències de la proliferació de l'espècie. El pla dels caçadors va resultar perfecte.

Hi va haver més de 100 granges a Catalunya dedicades a la cria artificial de senglars, la meitat a Girona, amb el resultat de centenars de milers de senglars desnaturalitzats en llibertat, amb les seves pautes de comportament alterades i especialment prolífics, amb els perjudicis consegüents en el mateix medi natural, a l'agricultura, al trànsit i al medi urbà. Fins al 1994 no va prendre la Generalitat la decisió de prohibir la cria de senglars i la seva reintroducció a la natura, després d'11 anys d'alertes constants llançades per experts als mitjans de tot el país.

Avui estem suportant aquella grolleira arbitrarietat del lobby de la caça i la passivitat dels administradors autonò-

mics de llavors, que es van doblegar al seu caprici. Entre el 1990 i el 2015 es van abatre 552.000 senglars segons dades publicades pel DARP, i el nombre de caçadors de senglars ha crescut exponencialment; i també els períodes hàbils per a la seva caça permesos per l'administració, que han passat gradualment de quatre mesos a l'any a set mesos ampliat per les anomenades emergències cinegètiques. I el problema de la seva abundància no ha fet més que augmentar, ja que les batudes dels caçadors provoquen la dispersió i el desarrelament dels individus joves i la mort dels adults experimentats, que són fonamentals a l'organització del grup. Els caçadors són el problema des del principi i mai no seran la solució.

La solució està en un adequat programa d'esterilització de les femelles i una intensa campanya de mentalització del ciutadà, dissuadint-lo d'alimentar aquests animals o alterar-ne el comportament. Tot això és molt laboriós, llarg i costós, i per descomptat ho hem d'exigir a l'administració actual, autonòmica o municipal, però sabent sempre qui van ser els veritables causants del problema.

© AV Sarrià

Projecte Radars

Vocalia social

Continuem participant en el Projecte Radars, acompanyant a les persones grans que viuen situacions de soledat.

Després de dos anys d'aturada el dissabte 17 de setembre arriba la trobada Radars: "Obrim la tardor amb les persones grans" a partir de les 10 h a la Casa Sant Felip Neri, amb tallers de txi-kung, meditació... un pica-pica i xerrada sobre el projecte. Per finalitzar amb un concert de gòspel. Hi haurà taules informatives de diverses entitats i associacions del barri.

El 16 de novembre al Teatre Sarrià es farà un acte amb diferents actuacions i amb la col·laboració dels i les joves dels Salesians.

Continuem amb el suport telefònic i acompanyament a les persones grans del nostre barri.

Sarrià Sant Gervasi Refugi

Vocalia Social

La Vocalia participa, dona suport i cobertura legal quan és necessari a les activitats de la plataforma ciutadana Sarrià Sant Gervasi Refugi (SSGR), creada el 2015 com a resposta ciutadana al Districte a la mal anomenada "crisi dels refugiats" que va omplir els camins d'Europa amb l'agreuiment de la guerra de Síria i molts altres conflictes.

Les persones de la plataforma SSGR coneixem de primera mà les situacions de vulnerabilitat que pateixen per les persones que han estat parelles lingüístiques quan, a l'haver estat denegat l'asil, es veuen obligades a abandonar el dispositiu d'acollida del Districte i les han d'ajudar a trobar recursos públics o privats per a poder sobreviure abans no troben una sortida personal, una feina o una habitació.

Per a explicar aquesta situació, que contrasta amb les grans facilitats que s'han donat als refugiats ucraïnesos, i sensibilitzar al veïnat, la vocalia social a través de la plataforma SSGR va realitzar el passat 20 de juny, Dia Mundial del Refugiat, un acte a Casa Orlandai que portava per títol "els diferents camins del refugi a Espanya: reptes i testimonis de la protecció internacional i de la regularització" amb les ponències de les advocades, Marina Gallés de CEAR i Laia Costa de la Fundació FICAT, i diversos testimonis amb els quals vam fer un ampli i commovedor retrat de la situació que estem vivint i on es va respondre a les preguntes que van fer les persones presents les quals van valorar molt positivament l'acte.

Pel pròxim 15 de desembre, SSGR organitzarà un acte sobre la importància de la immigració per a l'economia del nostre país, on a més de valorar l'aportació imprescindible de la immigració en el sosteniment de l'economia, tractarem d'acostar a aquells immigrants que cerquen una feina amb els empresaris que cerquen treballadors. Us mantindrem informats.

Des de la vocalia us encoratgem per a assistir als actes que preparem de Sarrià Sant Gervasi Refugi.